

лесници, и бсдемъ тисащи конници, и двадесетъ тисащи пѣшци; и прѣсѣче Давидъ житиѣ на всичкитѣ коние на колесницитѣ, и упави отъ тѣхъ сто коние.

(5) И когато дойдохъ Дамасковитѣ Сирийци да помогнатъ на Ададезера Совскійтъ царь, Давидъ погуби отъ Сирийцитѣ двадесетъ и двѣ тисащи мажие. (6) И тури Давидъ стражи въ Дамасковата Сирия; и Сирийцитѣ станяха раби поддани Давиду. И упазваше Господь Давида всякдѣ дѣто отхождаше. (7) И зѣ Давидъ златнитѣ щитове които бѣха върху рабитѣ на Ададезера та ги донесе въ Иерусалимъ. (8) И отъ Тиватъ и отъ Хунъ, градове на Ададезера, зѣ Давидъ мѣдъ твърдъ много, отъ която «Соломонъ» направи мѣдното море, и стълповетѣ, и мѣднитѣ съсѣди. (9) А като чу Той Ематскій царь че порази Давидъ всичката сила на Ададезера Совскійтъ царь, (10) проводи Адорама сина си при царь Давида да го поздрави и да го благослови че се е билъ съ Ададезера и го поразилъ, (защото Ададезеръ бѣше неприятель на Той), и да занесе всякакъвъ видъ съсѣди, златни, и сребърни, и мѣдни. (11) И тѣхъ постави царь Давидъ Господу съ среброто и златото което донесе отъ всичкитѣ народи, отъ Едомъ, и отъ Моавъ, и отъ Аммоновитѣ синове, и отъ Филистимцитѣ, и отъ Амалика.

(12) И Ависей Саруинтъ синъ порази Едомцитѣ въ долѣтъ на солѣта, «осмнадесетъ тисащи. (13) И тури стражи въ Едомъ; и всичкитѣ Едомци станяха раби Давиду. И упазваше Господь Давида всегдѣ дѣто отхождаше.

(14) И царуваше Давидъ надъ всякий Израилъ, и правѣше садъ и правда на всичкитѣ си людие. (15) А Иоавъ Саруинтъ синъ бѣ надъ воинството; а Иосафатъ Ахилудовтъ синъ, памятописецъ; (16) а Садокъ Ахитововтъ синъ и Авимелехъ Авнатаровтъ синъ, священници; а Суса, писецъ; (17) а «Ванани» Подаевтъ синъ бѣ надъ Херетцитѣ и Филетцитѣ; а Давидовитѣ синове, първи около царя.

ГЛАВА 19.

А слѣдъ това «умръ» Наасъ царьтъ на Ам-

моновитѣ синове; и вѣцари се вмѣсто него синъ му Ануиъ. (2) И рече Давидъ: Ще направя милостъ на Ануна Наасовтъ синъ, понеже баща му ми направи милостъ. И проводи Давидъ посланници да го утѣшатъ заради баща му. И дойдохъ Давидовитѣ раби въ земята на Аммоновитѣ синове при Ануна за да го утѣшатъ. (3) А князветѣ на Аммоновитѣ синове рекохъ на Ануна: Да ли за честь на отца ти прѣдъ очитѣ ти прати Давидъ при тебе утѣшители? Не дойдохъ ли рабитѣ му при тебе за да испитатъ и да съсипатъ като съгледатъ мѣстото? (4) И хвана Ануиъ Давидовитѣ раби та ги обрѣсна, и отсѣче до половина дрехитѣ имъ, до бедрата, и проводи ги. (5) И отидохъ та явиха Давиду за мажнетѣ. И проводи да ги посрѣщиятъ; понеже мажнетѣ бѣха много обесчестени. И рече царьтъ: Сѣдѣте въ Иерихонъ додѣ ви порастатъ брадатѣ, и върнете се.

(6) А като гледахъ Аммоновитѣ синове че бѣха омразни Давиду, проводяхъ Ануиъ и Аммоновитѣ синове тисаща таланта сребро за да си наематъ колесници и конници отъ Месопотамия, и отъ Сирия-мааха, ъи отъ Сова. (7) И наехъ си тридесетъ и двѣ тисащи колесници, и наехъ царя на Мааха съ людиеѣтъ му, които дойдохъ та расположиха станъ срѣщу Медева. И като се събрахъ Аммоновитѣ синове отъ градоветѣ си, дойдохъ да направятъ бранъ.

(8) И когато чу това Давидъ, проводи Иоавъ и всичкото воинство на силнитѣ. (9) И възвзохъ Аммоновитѣ санове та се оплчихъ на бранъ при градската порта; а цариеѣтъ що бѣха дошли бѣха особно на полето. (10) А Иоавъ, като гледаше че лицето на бранѣта бѣше противъ него отпрѣдъ и отзадъ, избра отъ всичкитѣ избрани Израилевѣ та ги оплчи противъ Сирийцитѣ. (11) А остаткътъ отъ людиеѣтъ даде въ рѣката на брата си Ависея; и оплчиха се противъ Аммоновитѣ синове; (12) и рече: Ако се прѣукрѣпятъ Сирийцитѣ противъ мене, тогазъ ти ще ми помогнешъ; ако ли Аммоновитѣ синове се прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазъ азъ ще ти помогна. (13) Укрѣпѣи се, и да бждемъ мажественни за людиеѣтъ

б 2 Цар. 8; 4, седмостотинъ.

в 3 Цар. 7; 15, 23.

2 Лѣт. 4; 12, 15, 16.

в 2 Цар. 8; 13.

д 2 Цар. 8; 14, и др.

е 2 Цар. 8; 18.

ж 2 Цар. 10; 1, и др.

з Гл. 18; 5, 9.